

for Sædelighedsforbrydelse eller Forsøg derpaa, kan undergives en Indespærring paa ubestemt Tid, ogsaa efter at den ham idømte Straffetid er udstaaet, saafremt der skønnes at være Fare for, at han, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds i Gaar sagde, vil begaa den samme Forbrydelse om igen, inden han er kommen 500 Alen bort fra Strafanstalten. Det var jo særlig det, der kaldtes paa fra dem, der i Fjor indgave den store Voldtægtsadresse til Tinget, der, om jeg mindes ret, blev indbragt af Tingets højtærede Formand. Den er der bleven rørt ved baade af de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 4de Valgkreds og Københavns 5te Valgkreds. Det glæder mig, at de Herrer nu tillægge denne Adresse og den Kvinde, der har staaet i Spidsen for den, Fru Stampe-Fedderson, den Betydning og Vægt, som de i deres Udtalelser have lagt for Dagen. De gjorde det ikke i Fjor, da den fremkom, tværtimod! Men naar man nu med særlig Styrke paaberaaber sig, at denne Dame har udtalt sig imod Pryglestraf, saa vil jeg dog bede de ærede Medlemmer om at gennemlæse den Artikel i „Kvinden og Samfundet“ for 15. Januar 1904 i sin Helhed, i hvilken de af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds citerede Udtalelser findes, og de ville deraf faa et noget fyldigere Indtryk af, hvorledes hun ser paa hele denne Sag; end det, som de blot gennem dette Citat kunne faa. De ville allerede deri finde, at Fru Stampe-Fedderson siger, at „den kan maa-ske være meget praktisk for Bøller“, det er kun for Sædelighedsforbrydere, at hun mener, at den ikke vil hjælpe, der er det kun den langvarige Indespærring, der hjælper, og hun siger i samme Artikel, at kan man ikke opnaa dette, den langvarige Indespærring, „saa maa man hellere for at raade Bod paa den øjeblikkelige Nødtilstand prøve, om Pryglestraffen ikke i de 5 Aar, for hvilke Loven skal gælde, kunde virke afskrækkende“. Men yderligere har hun udtalt sig i en Artikel i det sidste Nr. af „Kvinden og Samfundet“ for 26. Februar d. A., hvori hun blandt andet siger — jeg tør maaske læse det op —: „Personlig nærer jeg ingen Sympati for Pryglestraffen, men da jeg ingen Erfaring kan have med Hensyn til Virkningen af dens Anvendelse, kan jeg ingen bestemt Mening have, og da den siges at have virket gavnligt i England, mener jeg, man kunde prøve, om den samme Virkning ikke kunde naas her hjemme, hvis Loven blev vedtagen for de 5 Aar.“ Men det, som

jeg vil lægge Vægt paa med Hensyn til Fru Stampe-Feddersons Udtalelser, er i øvrigt dette, at det er med Hensyn til Voldtægtsforbryderne, hun i denne Artikel taler om, at hun er usikker paa, om Pryglestraffen vil hjælpe. Men, mine Herrer, det er jo heller ikke der, at vi i dette Lovforslag foreslaa den anvendt; det glemte de Herrer, som paaberaabe sig hendes Udtalelser mod Legemsstraffen; det er netop det, vi have strøget, og i Stedet for have vi indført det, som hun udtaler i den Artikel, som blev citeret af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds, var det, der ønskedes gennem Adressen, det, der nu hjemles ved § 5, den paa ubestemt Tid varende Frihedsberøvelse for dem, hvis Løsladelse maa være en Fare for enhver Kvinde, de møde. Jeg tvivler derfor ikke om, at de, der have underskrevet denne Adresse, navnlig de, der stode i Spidsen for den og ikke mindst Fru Stampe-Fedderson, for hvem ingen kan nære højere Agtelse end jeg, ville være særdeles tilfredse med den Imødekommen af deres Ønsker, der er sket ved § 5, og tage med Sindsro mod de Prygl, der efter § 2 kunne falde paa Bøllerne og de Sædelighedsforbrydere, som der er Tale om, og som ikke ere dem, de have beskæftiget sig med i Adressen.

Fremdeles vil jeg nævne Lovforslagets § 7 om Alfonserne; det er ogsaa en Bestemmelse, som vi her i Tinget atter og atter have vedtaget i det Lovforslag, som i sin Tid blev indbragt, for hvilket jeg var Ordfører, om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte, og som dette Ting altsaa maa antages at ønske gennemført, men hidtil forgæves. Nu bydes der os en Lejlighed, en Mulighed, jeg tør haabe en Sandsynlighed for at faa det gennemført. Nu udtalte ganske vist det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at det var en Misforstaaelse, thi et var at straffe Alfonser, saa længe der var offentlig Prostitution, et andet, naar den ikke længere var til Stede, og vort Lovforslag gik ud paa at afskaffe den. Nej, det er en Misforstaaelse, vort Lovforslag gik ikke ud paa at afskaffe den offentlige Prostitution i den Forstand, at vi troede, at efter dets Vedtagelse skulde der ikke længere være offentlige Fruentimmer, eller at Utugt ikke længere skulde være Genstand for Køb og Salg. Det have vi aldrig indbildt os, at vi kunde afskaffe ved Lov. Det, vi den Gang vilde afskaffe, var kun, at det offentlige befattede sig dermed, det offentliges Tilsyn dermed, dette